

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AAS „BTA BALTIC INSURANCE COMPANY“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-03-30 Nr. 429-94
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AAS „BTA Baltic Insurance Company“, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2024 m. gruodžio 11 d. pareiškėjas su draudiku sudarė savanorišką Sausumos transporto priemonių draudimo sutartį (draudimo liudijimas Nr. (duomenys neskelbtini)) (toliau – Kasko draudimo sutartis), kuria draudiko parengtų Sausumos transporto priemonių draudimo taisyklių Nr. 03.01¹ (toliau – Taisyklės) pagrindu buvo apdrausti pareiškėjo turiniai interesai, susiję su automobiliu BMW X4 xDrive (valst. Nr. (duomenys neskelbtini)) (toliau – automobilis).

2025 m. lapkričio 13 d. pareiškėjas draudikui pranešė, kad, 2025 m. lapkričio 12 d. plaunant automobilį savitarnos plovykloje, buvo pastebėti automobilio žibintų ir sparno pažeidimai (toliau – Įvykis).

Draudikas, užregistravęs žalą ir įvertinęs pateiktas nuotraukas bei dokumentus, nustatė, kad dalis pažeidimų – žibinto rasojimas – buvo fiksuoti ir ankstesnio įvykio žalos byloje. Tuo metu mechaninių pažeidimų nenustatyta, o draudimo išmoka išmokėta nebuvo.

Pareiškėjas nurodė, kad negali pateikti žibinto keitimą ar remontą po ankstesniojo įvykio pagrindžiančių dokumentų, nes remontas buvo atliktas privačiai. Draudikas, įvertinęs aplinkybę, kad pareiškėjas nepateikė dokumentų, patvirtinančių, kad po ankstesnio įvykio žibintai buvo pakeisti ar tinkamai suremontuoti, vadovaudamasis Taisyklėmis², atsisakė atlyginti žibintams atsiradusią žalą. Draudikas, įvertinęs automobilio sparnui padarytą žalą, apskaičiavo 201,33 Eur draudimo išmoką be PVM ir pritaikė 100 Eur besąlyginę išskaitą. Draudikas informavo pareiškėją apie apskaičiuotą mokėtiną draudimo išmoką – 101,33 Eur be PVM.

Pareiškėjas nesutiko su apskaičiuota draudimo išmoka ir 2025 m. lapkričio 26 d. draudikui pateikė 2024 m. kovo 1 d. automobilio žibintų remonto sąskaitą faktūrą. Iš pateiktos sąskaitos nustatyta, kad žibintai buvo ne keičiami, o remontuojami.

2025 m. gruodžio 16 d. draudikas atliko papildomą automobilio apžiūrą ir naują žalos vertinimą. Apžiūros metu nustatyta, kad automobilio žibintai buvo remontuoti, o ne pakeisti, be to, remontas atliktas netinkamai. Draudikas nurodė, jog tai patvirtina ir turimos nuotraukos, bei serviso, atlikusio remontą, žodiniai paaiškinimai, jog toks remontas yra laikinas, remonto darbams garantija netaikoma.

Draudikas nustatė, kad ginčiui aktualaus Įvykio metu atsiradę automobilio žibintų stiklo subraižymai negalėjo turėti įtakos žibintų rasojimui, todėl, vadovaudamasis Taisyklėmis³, nusprendė draudimo išmokos dalį už žibintų remontą mažinti 50 procentų.

Draudikas, įvertinęs pateiktus duomenis, perskaičiavo draudimo išmoką, atlyginančią

¹ Galiojančių nuo 2023 m. kovo 1 d.

² Taisyklių 11.10 papunkčiu, pagal kurį transporto priemonės apgadinimo, sunaikinimo ar vagystės atveju draudimo išmoka dėl ankstesnio įvykio už transporto priemonės remontą mokama tik pateikus faktinius šių darbų atlikimą ir apmokėjimą pagrindžiančius dokumentus. Jei už defektus dėl ankstesnio draudžiamojo įvykio jau išmokėta, išmoka yra mažinama žalos dydžio suma (taikoma tik tais atvejais, kai draudikui nėra pateikti faktinį šių darbų atlikimą ir apmokėjimą pagrindžiantys dokumentai).

³ Vadovaujantis taisyklių 11.12 punktu, jeigu draudžiamojo įvykio metu papildomai sugadinamos arba apgadinamos transporto priemonės detalės, kurios jau buvo apgadintos iki draudžiamojo įvykio ir papildoma žala nebūna padaroma – atlyginama 50 procentų žalos.

pareiškėjo automobilio sparno remonto ir žibintų keitimo išlaidas. Draudikas vadovavosi naujų originalių žibintų kainų vertinimu, pritaikė draudimo išmokos mažinimą už dalių būklės pagerinimą ir išskaitymą už buvusią žalą⁴, taip pat 100 Eur besąlyginę išskaitą ir apskaičiavo pareiškėjui mokėtiną draudimo išmoką – 728,98 Eur be PVM.

Pareiškėjas nesutiko su draudiko sprendimu ir kreipėsi į Lietuvos banką, prašydamas išnagrinėti kilusį ginčą. Pareiškėjas draudikui kėlė reikalavimą perskaičiuoti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo automobilio remonto išlaidas, žibintų keitimo kainai netaikant 50 procentų išskaitos už defektus, egzistavusius iki įvykio.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas nurodė besilaikąs pozicijos, kad draudimo išmoka buvo apskaičiuota tinkamai, atsižvelgiant į šalių sudarytos Kasko draudimo sutarties sąlygas, todėl prašė pareiškėjo reikalavimą atmesti kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į šalių pateiktus duomenis ir paaiškinimus, darytina išvada, kad ginčas kilo dėl draudiko apskaičiuotos draudimo išmokos dydžio.

Siekiant išspręsti šalių ginčą, būtina įvertinti, ar draudikas draudimo išmoką apskaičiavo remdamasis šalių sudarytos Kasko draudimo sutarties sąlygomis.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta draudžiamasis įvykis.

Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sutarčių laisvės principas leidžia sutarties šalims laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštarauja įstatymams. Šis principas reiškia civilinių teisinių santykių subjektų teisę laisvai spręsti, sudaryti konkrečią sutartį ar jos nesudaryti, pasirinkti, su kuo ją sudaryti, taip pat savarankiškai spręsti dėl jos turinio (sąlygų ir jų pakeitimo) bei formos, išskyrus atvejus, kai tam tikras sutarties sąlygas (jų turinį) nustato imperatyviosios teisės normos arba tam tikrų sąlygų reikalauja viešoji tvarka, sąžiningumo, protingumo, teisingumo principai, gera moralė. Teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią (Civilinio kodekso 6.189 straipsnio 1 dalis).

Šalių sudaryta Kasko draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalimi, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Lietuvos kasacinis teismas savo praktikoje yra ne kartą konstatavęs, kad draudimo sutartimi suteikiama draudimo apsauga nėra absoliuti. Prisiimdamas draudimo riziką draudikas nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas.⁵

Draudimo apsaugos apimtį lemia draudimo objektas, draudžiamųjų įvykių, nedraudžiamųjų įvykių sąrašas ir kitos draudimo sutarties sąlygos, nustatančios draudimo sutarties šalių įsipareigojimų turinį, kuris leidžia spręsti apie draudiko prisiimtą draudimo rizikos laipsnį.⁶ Draudimo rūšies taisyklėse taip pat aptariamos draudiko, draudėjo, apdraustojo, naudos gavėjo ir nukentėjusio trečiojo asmens teisės ir pareigos, žalos nustatymo tvarka, draudimo išmokų apskaičiavimo ir išmokėjimo tvarka ir terminai, kitos sutarties vykdymui svarbios nuostatos.

⁴ Draudiko apskaičiuota automobilio remonto kaina – 828,98 Eur be PVM.

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. kovo 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012; 2009 m. birželio 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-32/2009; 2013 m. balandžio 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013.

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. lapkričio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2007.

Skiriamasis draudikų veiklos požymis yra tai, jog jų veikla susijusi su tam tikra rizika, t. y. draudėjas moka draudimo įmokas, o draudikas rizikuoja, nes perima iš draudėjo pastarojo riziką – nuostolių atsiradimo tikimybę ir tam tikro jų dydžio galimybę. Kasacinis teismas yra ne kartą pažymėjęs, kad draudimo sutartis yra fiduciarinio pobūdžio – grindžiama šalių didžiausio tarpusavio pasitikėjimo principu. Todėl draudimo sutarties šalys privalo būti viena kitai absoliučiai atviros ir atskleisti viena kitai visą informaciją, kuri gali būti reikšminga šiai sutarčiai sudaryti bei jos sąlygoms nustatyti ir vykdyti.⁷ Draudimo teisiniuose santykiuose šalių bendradarbiavimo principas yra ypač svarbus.⁸ Šių santykių ypatumai lemia šių santykių dalyvių pareigą ypač glaudžiai kooperuotis ir bendradarbiauti, padėti įgyvendinti viena kitai savo teises ir vykdyti pareigas (Civilinio kodekso 6.38 straipsnio 3 dalis). Vykdydamos sutartį, šalys privalo būti visiškai atviros.

Kaip minėta, Kasko draudimo sutartis sudaryta Taisyklių, kurios yra standartinės Kasko sutarties sąlygos (taikomos visiems draudiko klientams, sudarantiems atitinkamos rūšies sutartį), pagrindu. Draudimo liudijime taip pat yra nustatytos individualios Kasko sutarties sąlygos.

Iš individualių Kasko draudimo sutarties sąlygų, įtvirtintų pareiškėjui išduotame draudimo liudijime, matyti, kad Kasko draudimo sutartis sudaryta su sąlyga „*Su nusidėvėjimu, nemažėjančia draudimo suma*“, draudimo išmokai taikoma 100 Eur besąlyginė išskaita.

Pagal Taisykles, draudžiamasis įvykis yra bet koks draudimo sutarties galiojimo laikotarpiu atsitikęs įvykis, kurio metu dėl tiesioginio, staigaus ir nenumatyto mechaninės jėgos poveikio iš išorės ar dėl gaisro, sprogimo buvo sugadinta, sunaikinta apdrausta transporto priemonė, taip pat jei apdrausta transporto priemonė (jos dalis (-ys) buvo pavogta ar užvaldyta plėšimo būdu.

Draudimo išmoką nustato draudikas, vadovaudamasis iš draudėjo ir kompetentingų įstaigų gautais dokumentais, pagrindžiančiais draudžiamojo įvykio faktą ir leidžiančiais nustatyti jo priežastis bei įvertinti žalos dydį. Nustatant žalos dydį, atsižvelgiama tik į įvykio metu patirtus tiesiogiai pačiai transporto priemonei padarytus matomus sugadinimus, atsiradusius dėl tiesioginio ryšio su įvykiu (Taisyklių 11.1 papunktis).

Transporto priemonės sugadinimo atveju nuostolio dydis nustatomas pagal faktines remonto išlaidas, kurias sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų dalių (detalių) vertė, bei kurios yra būtinos atkurti sugadintą transporto priemonę, ar jos detalių ir (ar) dalių rinkos vertė iki draudžiamojo įvykio (Taisyklių 11.4 papunktis).

Vadovaujantis Taisyklėmis, jeigu draudžiamojo įvykio metu papildomai sugadinamos arba apgadintos transporto priemonės detalės, kurios jau buvo apgadintos iki draudžiamojo įvykio ir papildoma žala nebūna padaroma – atlyginama 50 procentų žalos (Taisyklių 11.12 papunktis).

Nagrinėjamu atveju šalys iš esmės nesiginčija dėl įvykio pripažinimo draudžiamuoju, tačiau pareiškėjas nesutinka su draudiko apskaičiuotu draudimo išmokos, atlyginančios pareiškėjo automobilio remonto išlaidas, dydžiu. Pareiškėjas nesutinka su draudiko sprendimu draudimo išmokos, atlyginančios automobilio žibinto remonto (keitimo) išlaidas, dalį mažinti 50 procentų. Pareiškėjas kreipimesi į Lietuvos banką pažymėjo, kad draudikui pateikė įrodymus, jog automobilio žibintai iki įvykio buvo suremontuoti. Atkreiptinas dėmesys, kad kreipimesi į Lietuvos banką pareiškėjas neginčijo automobilio remonto kainos apskaičiavimo būdo, vertintų detalių kainos, išskaitymo už detalių būklės pagerinimą ar besąlyginės išskaitos taikymo.

Draudikas, savo ruožtu, laikosi pozicijos, kad automobilio žibintai iki įvykio buvo suremontuoti netinkamai, turėjo esminių trūkumų, dėl kurių turėjo būti pakeisti. Vadovaudamasis tuo, draudikas konstatavo, kad įvykio metu papildomai apgadinti (subraižyti) žibintai, kurie jau turėjo esminių trūkumų (nebuvo tinkamai suremontuoti) iki įvykio, todėl papildoma žala automobiliui iš esmės nepadaryta ir išmoka mažintina 50 proc. Atsižvelgdamas į tai, draudikas vadovavosi Taisyklių 11.12 papunkčiu.

Iš draudiko pateiktų duomenų matyti, kad pareiškėjas pirmą kartą dėl žibintų rasojo į draudiką kreipėsi 2022 m. Tąkart draudiko pasitelkta remonto įmonė UAB „Autobroliai“ išardė automobilio žibintus ir nustatė, kad žibintų pažeidimai yra vidiniai, įtrūkimai yra seni, užtepti mastika (remonto būdas nenumatytas gamintojo, pažeidžiant numatytą remonto technologiją). Draudimo išmoka už šį įvykį nebuvo mokama.

Pareiškėjas tiek draudikui, tiek Lietuvos bankui pateikė 2024 m. kovo 1 d. PVM sąskaitą faktūrą, kurioje nurodoma, jog pareiškėjas už automobilio remontą sumokėjo 314,60 Eur.

⁷ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. lapkričio 17 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-518/2008.

⁸ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. sausio 31 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-16/2011.

Draudikas, gavęs minėtą dokumentą, kreipėsi į sąskaitą faktūrą išrašiusią remonto įmonę, kurios atstovas nurodė, kad žibintus remontavo, o ne keitė, šioms remonto darbams garantijos nesuteikė. Draudiko teigimu, kadangi žibintai dar iki įvykio turėjo senų sugadinimų, vadovaujantis gamintojo numatyta remonto technologija, turėjo būti pakeisti. Siekdamas pagrįsti šiuos argumentus, draudikas Lietuvos bankui teikė papildomą Specialisto išvadą.

Specialisto išvadoje nurodoma: „Pirmą kartą klientas kreipėsi dėl žibintų rasojimo, kuris atsirado dėl anksčiau netinkamai atlikto remonto. Tam, kad automobilis būtų tinkamai suremontuotas, žibintai turėjo būti pakeisti. Tačiau vietoje to buvo nesėkmingai bandoma juos remontuoti pakartotinai, tuo pačiu būdu, kaip ir prieš pirmąjį kreipimąsi. Buvo pažeista gamintojo numatyta remonto technologija – bandyta sandarinimo medžiagomis užtepti visas korpuso ir sklaidytuvo sujungimo vietas, tikintis, kad pavyks juos užsandarinti. Antrą kartą klientas kreipėsi dėl žibintų subraižymo, tikėdamasis, kad draudimo bendrovė atlygins žalą už žibintų keitimą. Tačiau surinkus papildomą medžiagą tapo akivaizdu, kad žibintų būklė dar iki subraižymo buvo tokia, jog juos reikėjo keisti naujais.“

Specialisto išvadoje taip pat paaiškinta, kad įvykio metu automobilio žibintai buvo subraižyti – pažeistas žibinto sklaidytuvas, tačiau tai yra paviršinis pažeidimas. Dėl tokio pobūdžio pažeidimo žibintas išlieka sandarus, todėl drėgmė į jo vidų nepatenka. Žibintų rasojimas atsiranda dėl žibinto korpuso susikaupusios drėgmės.

Taigi, specialių žinių turinčio eksperto parengtoje Specialisto išvadoje aiškiai nurodyta, jog dar iki įvykio automobilio žibintai turėjo esminių trūkumų, dėl kurių turėjo būti pakeisti.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotoje teisės aiškinimo ir taikymo praktikoje konstatuojama, kad konkretūs faktiniai duomenys, gauti ekspertinio tyrimo metu, gali būti atmetami kaip įrodymai, jei manoma, kad jie nepagrįsti, nepatikimi ar turi kitokių trūkumų. Kitiškai vertinti eksperto išvadą ar jos dalį galima tada, kai ekspertizės turinys prieštaringas, išvados neišplaukia iš tyrimo eigos, išvada pateikta neatlikus tyrimo arba jis atliktas neišsamiai ir kitais panašiais atvejais, kai kyla pagrįstų abejonių dėl ekspertinio tyrimo eigos ir rezultatų. Eksperto išvada pripažįstama pakankamu įrodymu, jeigu šios išvados duomenys yra nuoseklūs ir išsamūs, taip pat jei eksperto išvada neprieštarauja faktiniams duomenims, gautiems iš tos pačios rūšies ar skirtingų įrodinėjimo priemonių. Eksperto išvada laikoma pagrįsta, jeigu, įvertinus ginčo šalių pateiktų įrodymų visumą, eksperto išvados duomenys leidžia daryti pagrįstą išvadą apie įrodinėjamų faktinių aplinkybių buvimą ar nebuvimą⁹.

Įvertinus draudiko pasitelkto eksperto nuomonę bei kitus duomenis, pagrindo nesivadovauti draudiko pateiktos Specialisto išvados duomenimis nenustatyta.

Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 91 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad turto draudimo, prie kurio priskiriamas transporto priemonių (Kasko) draudimas, sutartys yra nuostolių draudimo sutartys, pagal kurias draudikas įsipareigoja įvykus draudžiamajam įvykiui išmokėti draudimo išmoką, lygią patirtiems nuostoliams. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra pažymėjęs, kad turto draudimo sutarčių atveju draudimo išmokos dydis yra siejamas su nuostoliais, patirtais dėl draudžiamąjį įvykio, o Draudimo įstatymo 105 straipsnyje nustatyta, kad išmokos dydis yra lygus dėl draudžiamąjį įvykio patirtų draudėjo, apdraustojo ar naudos gavėjo nuostolių ir (ar) kitų išlaidų (draudimo intereso) dydžiui, jei šalių susitarimu nenustatyta, kad draudikas privalo atlyginti tik dalį nuostolių (kitų išlaidų)¹⁰.

Kartu pažymėtina tai, kad, apskaičiuodamas draudimo išmoką, draudikas turi laikytis Civilinio kodekso 6.251 straipsnyje įtvirtinto visiško nuostolių atlyginimo principo. Žalos atlyginimu turi būti siekiama grąžinti ją patyrusį asmenį į iki pažeidimo buvusią padėtį, tačiau nukentėjęs asmuo neturi gauti didesnės draudimo išmokos, nei reikia turtui atkurti į iki įvykio buvusią padėtį. Antraip nukentėjęs asmuo nepagrįstai praturtėtų draudiko sąskaita. Be to, šalys turi būti sąžiningos, vadovautis prievolių vykdymui taikomu ekonomiškumo principu.

Atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes ir Taisyklių 11.12 papunkčio nuostatas, darytina išvada, kad draudikas turėjo teisę draudimo išmokos dalį, atlyginančią automobilio žibintų remonto išlaidas, mažinti 50 procentų. Ekspertiniai duomenys patvirtino, jog automobilio žibintai iki įvykio jau buvo pažeisti taip, kad pagal gamintojo reikalavimus turėjo būti keičiami, todėl dėl įvykio papildoma žala automobiliui iš esmės nebuvo padaryta. Tai, kad pareiškėjas pasirinko netinkamai suremontuotus žibintus toliau eksploatuoti, nesukuria draudikui pareigos visiškai atlyginti išlaidas už dalis, kurios dar iki įvykio neatitiko saugumo ar techninių reikalavimų ir

⁹ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. birželio 17 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-386-469/2015.

¹⁰ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. balandžio 23 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-229/2014.

turėjo būti keičiamos.

Taigi, Lietuvos banko vertinimu, draudikas pagrįstai nustatė, kad dėl įvykio žibintams padaryta žala atitinka Taisyklių 11.12 papunktyje įtvirtintas sąlygas, ir pagrįstai draudimo išmokos dalį, atlyginančią automobilio žibintų keitimo išlaidas, sumažino 50 procentų. Nesant pagrindo tenkinti pareiškėjo draudikui keliamo reikalavimo, jis atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis